

a „Fővárosi Lapok” így írt róla: „Gróf Vámházy tábornok szerepét játszotta természetes egyszerűséggel, jóízű kedéllyel, s nagy tetszés mellett. Mint halljuk, ő már pályája kezdetétől fogva kizárólagosan az apai szerepkörre képezte magát, melyre határozottan tehetsége s hivatása van. Alakja magas, szép szinpadai alak, hangja rokonszenves s különösen alkalmas az öreg urak bonhomijának színezésére; modora mesterkélletlen, természetes, s játékában semmi olyan nincs, a mire rá lehetne fogni, hogy a provinciáról hozta magával”, 1879 febr. 24-én feleségül vette a görög egyesült egyház szertartása szerint Pecze Terézt, a Nemzeti Színház táncosnőjét. Gyermekai: T. Miklós és Mariska. — Temetése a Kerepesi út 50. sz. házból volt. A Népszínház előtt Lukácsy Sándor búcsúztatta, a sirnál pedig Vidor Pál. Sirköteleplezése 1888 jun. 1-én volt. Főbb szerepei: Plinchard (Lili), Pusztabíró (Sárga csikó), Keszeg Mihály (Vereshaju), Peták káplár (Piros bugyelláris), Peterschop (Kisasszony feleségem), Bíró (Cornevillei), Pék mester (Milimári), Atya (Igmándi kispap), Gonosz Pista (Falu rossza), Zajthay (Peleskei nótárius) stb.

Tihanyi Miklós ifj., színész, sz. 1880 jan. 10-én, megh. Budapesten, 1913 május 11-én. Vidéki színészkedés után felkerült a Vígszínház gárdájához, ahova Nagyváradról 1906 május havában szerződött. Első nagy, döntő sikerét Bródy Sándor „Tanító”-jében aratta, a tanító szerepében. Humora száraz, mindig izléses, művészi, — organuma, beszédtechnikája egyformán pompás volt. Faludi Gábor búcsúztatta. A kerepesi-temetőbe temették, díszsír helyre. 1915 máj. 9-én volt a sírköteleplezése; sírkövén Kiss Józsefnek a következő négysoros verse van bevésve:

Fakasztál mosolyt, könnyeket,
Művész, ahogy tetszett neked,
A játéknak im végeszakadt,
A taps elfogyott, a könny maradt.

Tihanyi Vilma, operaénekesnő, drámai szoprán, sz. 1900 szept. 20-án,

Gyöngyösön. A Zeneművészeti Főiskola operai osztályának végeztével, 1921-ben a M. Kir. Operaház szerződtette. Elsőrangú szerepei: („Carmen”) Micaela, („Holt szemek”) Arzinoe, („Bohémélet”) Mimi, („Pillangó kisasszony”) Csocsoszán, („Turandot”), „Gioconda” és „Aida” címszerepei, („Othello”) Desdemona, („Álarcosbál”) Amália, („Végzet hatalma”) Leonora, („Sába királynője”) Sulamit, („Faust”) Margit, („Farsangi lakodalom”) Zsuzsika, („Cigánybáró”) Saffi, („Parasztbecsület”) Santuzza, („Tannhäuser”) Erzsébet, („Bolygó hollandi”) Senta, („Mesterdalnokok”) Éva, („Lohengrin”) Elza, („Don Juan”) Donna Anna. — 1923 óta Záborszky Endre dr. min. titkár neje.

Tihanyi Vilmos, rendező, sz. 1882 ápr. 26-án, Budapesten. Szinpadra lépett 1901-ben, Balla Kálmán színigazgató társulatánál, innen Krecsányi Ignác, majd Krémer Sándor igazgatóhoz szerződött, a hol már mint elsőrendű színész működött. 1908-ban Mezei Béla győri társulatához került, a hol az igazgató megbízta egy darab (Elvált asszony) rendezésével. Innen számítható rendezői tevékenysége. 1909-ben Komjáthy János kassai társulatához szerződött. Itt már egymásután bízták rá az operettek rendezését, úgy hogy rövidesen ő lett a kassai színház főrendezője. Komjáthy társulatától Sebestyén Géza-hoz került és az ő társulatánál volt első pesti rendezése a „Túl a nagy Krivánon” (Budán). Mint színész kedvenc szerepei voltak a: „Bolond”, „Cigányprímás” és „Danilo”. A temesvári társulattal 1920-ban a Budai Szinkörben az „Orfeusz az alvilágban” c. darab rendezésével oly átütő sikere volt, hogy Wertheimer Elemér a budapesti Revue Színházhoz szerződtette főrendezőnek, melyből rövidesen Blaha Lujza Színház lett. 1922-ben átment az Unióhoz és azóta a mai napig a Király Színház főrendezője. Ujszerű, merész elgondolású rendezéseivel úgyszólván iskolát teremtett Pesten, a tömegek mozgatásával, a szinpadai ötletek ujszerűségével biztosította az általa rendezett darabok sikerét. Nevezetesebb rendezései a felújítások közül a